

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plăindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 eroeri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

„Tribuna” — distinsă.

Este atât de mare onorul ce ni-l fac procurorii regești, prin nesfârșitele lor procese de presă, cu care numai pe noi ne dăruiesc dintre toate foile din regatul unguresc, în-cât trebuie să ne ocupăm odată mai cu deamănuntul cu acest onor.

Prilegiul ni-l dă ultimul, al cincisprezecelea proces al „Tribunei”, debătut la 24 n. l. c. înaintea curții cu jurați din Cluj.

Mai întâiu constatăm, că, se înțelege, și în procesul acesta acușării au fost condamnați și destul de aspru pedepsiți, cu excepțiunea însă alor trei dintre ei, care au fost achitați și gratificați cu câte 40 fl. unul.

Ce va să zică aceasta? Lucrul este foarte simplu. Cei trei norocoși achitați sunt țărani băieși din Munții-Apuseni. Sunt va să zică oameni din popor și poporului voeste guvernul să-i demonstre, că Ungurul fi este bun și milostiv stăpân și că nu face bine de se ia după vorbele nădrăgarilor, care îl mint și-l amăgesc.

Și apoi încă una: Deși țărani achitați au recunoscut, că adresa incriminată s'a făcut cu știrea și învoirea lor și au iscălit-o ei de bună voie și știind ce fac, totuși procuratura și tribunalul, și acum în urma lor întreagă presa maghiară îi prezintă ca pe niște hăbauci inconștiți, seduși de preot, de învățător și de inteligența satului, ca să facă lucruri pe care nici nu le înțeleg.

Etă de ce inteligenții au fost pedepsiți aspru, eară țărani trimiși cu câte un bacșiș bun acasă. Astfel se demonstrează lumii, că poporul este mulțumit și sedus numai de agitatori, și în același timp astfel se demonstrează și poporului, cât de buni și de drepti sunt „domnii” unguri.

Pe cât de infam, pe atât de ghimbaciu ar fi, nu e vorbă, procedeu acesta, dacă din întâmplare și lumea și poporul nu ar fi mai deștepti și nu ar cunoaște adevărul din alte isprăvi ale stăpânilor și din alte multe dureri ale poporului!

Cum însă în adevăr stau lucrurile, putem trece cu zimbet peste această mai nouă manoperă a asupritorilor. Cu atât mai interesantă este însă a doua învățătură ce ne dă procesul nostru din urmă.

Corespondentul nostru deja în prima sa telegramă a accentuat ceea-ce-turor a trebuit să bată la urechi: că în rechizitoriul său procurorul n'a amintit deloc de acușări și de aderența incriminată, ci s'a năpusit asupra „Tribunei”, că și-când judecata ar fi avut să se facă asupra activității întregi a „Tribunei”, nu numai asupra unei adrese iscălite de autorii ei.

Adevărul e, că așa și este. Nu e vorba să se reprime un fapt pumibil săvârșit de acușări, ci e vorba să fie nimicită „Tribuna”. Procurorul, om bun de felul lui, a fost destul de naiv să mărturisească, prin atitudinea sa, că aceasta îi este porunca. Rechizitoriul lui are înțelesul de a pune la inimă juraților, că este o datorință patriotică pentru ei să ajute guvernului ca să omoare această foaie, care în fiecare zi, prin fiecare literă „agită”.

Lucru firesc că agită. Am voi să știm, care foaie politică nu agită, când cea mai proprie misiune a foilor politice este să agite pentru principiile, pentru programul la care s'au angajat. În chipul acesta agită și „Tribuna” pentru programul partidului național român, a cărui realizare voeste să o promoveze cu toate mijloacele legale. Dar cât abuz se face la noi de cuvântul „agitare”!

Asemenea „agitare”, permisă în toate țările, unde presa este liberă, unde libertatea cuvântului este în adevăr garantată, n'ar pute, firește, să dea procurorilor de lucru, dacă nu ar fi altceva la mijloc. Ear' la mijloc este, că guvernului nu-i convine peste tot activitatea „Tribunei”, pentru-că nu-i convine nici partidul național român, nici programul acestuia, nici în general pretensiunile politice ale Românilor.

Și cum „Tribuna”, ca organul cel mai autorizat al partidului național român și ca foaia cea mai cetită și mai cu trecere între Români din patrie, este chemată să interpreteze mai autentic simțimintele poporului român, se înțelege că ea stă mai mult ca toate celelalte foi ale noastre, în calea guvernului.

De aceea guvernul a dat poruncă, ca această foaie „periculoasă” să fie suprămată cu ori-ce preț. De aceea au urmat, una după alta, două încercări volnice de a o suprăma cu puterea. De aceea i-s-a judecat până acum 15 procese, după care totdeauna ne-am ales, afară de temniță, circa cu câte o mie

de fl. amendă și cheltueli. De aceea procurorul a avut, după-cum cefim în foile din Cluj, și acum pe urmă sfărătarea să spună, că vor urma încă multe procese de ale „Tribunei”. Pe semne d-sa știe de pe acum articolii, care „Tribuna” îi va scrie în viitor.

Evident, că această prigonire a unei foi nu poate constitui altceva decât cea mai sfărătată eludare a justiției și cea mai negenată asuprire politică. E cu puțință, după antecedente și după noile procese ce zilnic ni-se întentează, că guvernul nu se va conțeni, până când nu ne va seca toate puterile, până când nu ne va silă să ne sistăm lucrarea.

O va face-o, fără îndoială, căci în cele din urmă mărginite sânt și puterile noastre, și nu ne lăudăm că vom pute suporta până la infinit lupta atât de ilegală cu guvernul, care dispune de toată puterea statului.

Ne lăudăm însă cu această distinsă onoare ce ni-o face guvernul și ne mai lăudăm cu un lucru:

„Tribuna” este foaia poporului românesc. Ea nu face speculă, nu formează izvor de câștig pentru nimeni, ear' cheltuelile care i-se fac le suportă tot poporul, în al cărui serviciu stă. Acest popor, când e vorba la adevărat, știe să se jertfească pentru cei-ce îl apără și lăptă pentru el.

Va să zică, să o știe guvernul, nu vom retera așa curând nici dinaintea potopului de amenzi, cum n'am reterat de zece ani de zile nici dinaintea temnițelor. Puterile nu ne sânt încă sleite și, deși nu putem ști care va fi sfârșitul, lumea va mai asista încă multă vreme la această clasică ilustrație a libertății maghiare: la lupta dintre deposedării puterii statului — cu o gazetă.

Cestiunea română în Anglia.

Cunoscutul ziar englez „Pall Mall Gazette” dela 20 Aprilie a. c. publică un răspuns al studentului Marin Demetrescu, la o comunicație făcută în acest ziar, la 15 Aprilie a. c. de către dl inginer Géza Molnár din Pesta, care insultă pe Români transilvăneni într'un mod ordinar și neomenos, asemănându-i cu Ovreei polonezi, ear' pe șefii lor prezentându-i ca pe niște agitatori ambițioși.

Mulțumim dlui Molnár pentru ocara maghiară ce aruncă pe fruntea poporului român, căci publicul inteligent englez va judeca din răspunsul dat, ce valoare au informațiunile aduse în presă de apărătorii despotismului maghiar.

Etă articolul din cestiune:

„Scurte Domnule!
Dacă persecuțiunile naționalităților din Transilvania și Ungaria n'ar avé atât de intimă legătură cu interesele generale ale Europei, n'aș dori să vă supăr cu răspunsul meu la declarațiunile făcute de către dl inginer Molnár în coloanele ziarului „Pall Mall Gazette”. Însă este sigur, cum zice lordul Edmund Fitzmaurice într'o importantă serie de articoli publicați în „Pall Mall Gazette”, că: „Maghiarii urmăresc o politică violentă, fanatică și oarbă față de naționalitățile supuse coroanei ungare și în special față de Români...” și mai departe adaugă: Nu mă sfîșesc să afirm și pot să probez, că dacă azi există undeva pericole, care amenință pacea Europei, se pot afla în Transilvania, unde atitudinea provocatoare a unei minorități maghiare contra majorității române poate provoca în ori-ce moment turburări fatale cu rezultate necalculabile. Maghiarii se călăuzesc de aceleași sentimente față cu Români, pe care ei înșiși le-au atacat într'un mod atât de violent, pe când erau apăsăți de Austriaci”. Asta este caracteristica „înaltei vieți politice” a Maghiarilor, de care dl Molnár este atât de mândru. Dinsul afirmă, că scopul ligilor române „e să calumnieze Ungaria în străinătate”. Această aserțiune stranie, din pricină că în zilele noastre cu atâtea mijloace de comunicare și corespondență, e foarte greu să înșești o țeară și asta numai „de plăcere”. Imi pare rău, să văd, că dl inginer Molnár nu cunoaște toate punctele constituției maghiare, căci sânt convins, că n'ar afirma că: „guvernul maghiar nu recunoaște pe teritorul său nici o altă națiune afară de cea maghiară, chiar de ar fi de origină română”. Dl Molnár confundă intenționat națiunea politică cu naționalitățile etnice. Ungaria este un stat polițat și ca atare guvernul este legat prin constituția dela 1868 să respecte existența națională a celorlalte neamuri. De pildă prin §§. 2—12 articolul XLIX al acestei legi se acoră naționalităților dreptul să se servească de limba lor maternă în viața publică; adevărat în justiție, școale etc. Acum în disprețul acestor categorice dispoziții guvernul maghiar introduce limba maghiară în toate

instituțiunile private și publice. De exemplu, chiar într'un sat curat român, unde nimenea nu vorbește ungurește, limba oficială în toate ocașiunile trebuie să fie cea maghiară. Articolul LXII al aceleiași legi asigură autonomia și autoritatea bisericii în afaceri religioase și de instrucție și cu alte cuvinte dreptul să organizeze școale și să propună științele în limba maternă. Guvernul maghiar prin noue și ilegale metode de procedere obligă pe învățătorii români să învețe într'un timp limitat ungurește, dacă vor să-și mai poarte funcțiile. Aproape 3 milioane și jumătate de Români, care plătesc grele dări pentru susținerea monarchiei, n'au nici o instituție de cultură susținută de stat, cu toate-că legea îl obligă. În Arad și Caransebeș, Români au cerut în nenumerate rânduri voe să fundeze școale superioare cu propria lor cheltuelă, însă guvernul li-a refuzat acest drept. Decât nu numai Români îndură aceste persecuții, dar și Slovaci, Sârbi și Sași. Astfel în 1875 școalele superioare slovace din districtul Turckoy au fost închise, ear' avutul societăților de 150.000 fl. confiscat. Prin aceste ilegale mijloace guvernul maghiar oprește progresul intelectual al celorlalte rase și le risipește o însemnată cantitate de forță fizică, economică și intelectuală. În viața politică, naționalitățile nu sânt mai norocite.

De pildă în parlamentul din Pesta, dacă numărul deputaților ar fi proporțional cu populațiunea fiecărei națiuni, ar trebui să avem 190 deputați maghiari în loc de 397, 75 deputați români în loc de 5, 60 deputați slovaci în loc de nici unul, 60 deputați sași în loc de 12; 15 deputați sârbi în loc de 6; 15 deputați ruțeni în loc de nici unul. În nici un stat constituționat din lume nu se poate găsi o astfel de nedreptate.

La 7 Mai anul acesta întreg comitetul național de 25 de membri va fi osândit la Cluj, din cauză că acum doi ani a prezentat într'un Memorand Monarhului plângerea lor. Români n'au nici măcar dreptul să se plângă.

Acest proces este intentat întregii națiuni române, care este solidară cu reprezentanții săi.

De altă parte nu e exact, după-cum afirmă dl Molnár, că presa engleză nu se ocupă cu această cestiune. Din contră articolul apărut în „Times”, „Daily News”, „Manchester Gourdan” dela 20 Martie anul curent, „Oxford Magazine”, etc. etc., plus dările de seamă ale meetingului dela Oxford ce s'au ținut la 5 Martie anul curent la St. Iohann's College, sub presidul dlui W. R. Morfill, profesor universitar. Cu această ocazie cestiunea a fost supusă cu atâtea impar-

FOIȚA „TRIBUNEI”

În Vinerea Patimilor.

... Noi lege avem și după legea aceasta el trebuie să moară...

Cu două sute de veacuri mai înainte s'au zis cuvintele acestea și de două sute de veacuri se repețesc mereu.

Oamenii nu se schimbă, natura rămâne vecinic aceeași...

Era în plenirea vremilor.

Față tristă a avut lumea atunci: păcatul îl ațdora, păcatului i-se închinau și păcatul era domn peste inimile lor...

Ne îngrătoșem de chipul ce ne stă înaintea ochilor: berecul fărădelegilor din Chorrinth... și Roma cu jnosnicia ei.

Sclavă a fost femeia atunci, un jnosnic pariah, și decât atâtea mai puțin — un mijloc fără de voință.

Și desbrăcat a fost de chipul omenesc, dejosit mai mult decât animalele — sclavul. Fărădelegea era divinisată; inaugurată era forța, ilegalitatea și asuprirea...

Era în plinirea vremilor. Un bărbat providențial s'a ivit pe bina vieții atunci, asemenea unui luceafer strălucit, care cu splendoarea sa chimerică a luminat cerul întreg și pe lângă el au dispărut stelele mai pale.

Trei ani scurți a umblat pe pământ răspândind învățăturile sale, și în acești trei ani scurți el a sădit cu îngrijire sămânța idilor mari.

Ivirea lui a fost — eveniment în soarta omenimii; învățăturile lui — au transformat societatea putrezită; în urmele lui — a răsarit „idea eternă” a dreptului, echității și a adevărului.

N'a trecut El ca o furtună uriașă care nimiceste și șterge totul ce întimpină în cale; învățăturile sale și-le-a răspândit cu cuvintele iubirii, a adevărului și ale convingerii sfinte.

Pe El l-au restignit pe cruce; învățecii și aderenții lui au fost persecuți și au murit moarte de martiri; învățăturile lui au ajuns la isbândă, au transformat societatea omenescă.

„Sânțeti chemați la libertatea fiilor lui Dumnezeu.”

„Iubește pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul tău. Iubește pe deapropoalele tău ca pe tine însuși.”

„Iubiți pe vrășmașii voștri, faceți bine cu aceia, care vă urăsc pe voi, și vă rugați pentru cei-ce vă prigonesc.”

Cu cuvintele acestea a distrus El lanțurile tirăniei, cu cuvintele acestea a redat dreptul omului, cu cuvintele acestea a proclamat: libertatea, egalitatea și frățietatea.

Sub influența acestor cuvinte sfinte, societatea morbidă începe să se trezească din amețala întunerecului. Iubirea se aprinde în inimi: omul începe să iubească pe Dumnezeu și iubește pe deapropoalele sau fără deosebire.

1) E. Paul către Galateni 5, 13.

2) E. Matei 22, 37, 39.

3) E. Matei 5, 44.

Dintre om și om, popor și popor cade bariera despărțitoare, zruind se frâng lanțurile sclavilor, femeia își recapătă demnitatea în familie, în societate.

Libertate, egalitate și frățietate se face în sensul cel mai nobil al cuvântului...

Bărbatul a fost — Dumnezeu-omul, Christos; învățatura sa — credință, creștinismul; aderenții lui — credinșii, creștinii; societatea formată de el — sfântă, biserica.

Servii, apărătorii acestor principii — proștii; armatura lor — crucea, adevărul; scutul — credința, speranța, iubirea.

Legat la mâni, cu o manta de purpur pe umeri, pe cap cu o coroană de spini, sângele făcea brezde roșii pe frunte, obraji și pe grumazi dealungul.

Suferințele de groază erau săpate adânc pe fața lui, cu ochii privia lăncezit, dar cu iubire sfântă la cei-ce îl batjocorau, îl scuipau și îl loviau în față...

El, însuși nevinovăția intrupată. Cu capul plecat de umiliată, blând și modest suferia insultele unei cete de tâlhari și farisei. Sfântea înaintea barei judecătorești.

El, sfînțenia vecinică. În față era judec, de alături fariseii, la spate o bandă de fanatici. Discipulii de-o parte plângeau.

... „Eu nu aflui vină în acest om”... a zis cel-ce avea să-l judece la moarte. Și poporul setos de sângele nevinovăției, iritat de paciența sfântă cu care le suferia toate, a uitat că omul acesta numai bine li-a făcut, și pentru binele lor s'a jertfit. Schiopii vindecați de el, orbii pe care i-a făcut cu vedere,

paralizicii reînșănătoșiți și morții treziți la viață, strigau toți, strigau din răsuțeri:

... „Noi lege avem, și după legea aceasta el trebuie să moară”.

Și a trebuit să moară.

L-au dus la cruce. Pe drum batjocuri, insulte, lovituri. El tăcut și blând.

Nu mai mama lui Dumnezeuască și trei femei străine își mișcau buzele încet la rugăciune și vârsau lacrimi de compătimire pentru chinurile lui.

L-au așezat pe cruce... noi lege avem și după legea aceasta el trebuie să moară... cuie ruginite de fer au străbătut trupul chinuit, sângele cald a împoșcat departe pe fața ucigașilor și ei rideau cu hohot... „dacă ești fiul lui Dumnezeu scoabă de pe cruce”...

Crucea era ridicată, și el restignit pe cruce. Aceiași privire blândă, aceiași ochi rugători și brațele deschise spre îmbrățășare... Ioane, etă mamă-tă; femeie, etă fiul tău...

Două sute de veacuri au apus în mormântul vremilor; tronuri s'au ridicat din praf și praf s'a făcut din tronuri; popoare cuceritoare de lume umilitu-s'au, și popoare umilite au ajuns cuceritoare de lume; națiuni uriașe au dispărut din amintire și au răsărit noue în locul lor; dar această jalnică tragedie a rămas timp de două sute de veacuri; timp de două sute de veacuri se repețesc mereu cu tragicul său refren: noi lege avem, și după legea aceasta el trebuie să moară.

El a murit, dar ideile lui domnesc și azi și vor conduce destinul soartelor omenesti până în capătul veacurilor.

țialitate, încât Dr. Bridges, unul din leaderii școlii pozitiviste engleze, urmat de Rev. V. Spooner dela News College, propune o moțiune, în care exprimă speranța, că România din Transilvania se-și dobândească autonomia lor, și regretă că Maghiarii, care acum 46 de ani au câștigat mila Englezilor prin suferințele lor trazează într'un mod așa de neuman celelalte naționalități, care alcătuiesc majoritatea regatului. Causa noastră este una din cele mai drepte în lume, și sunt convins, că atunci, când lumina deplină se va face asupra-și, opiniunea publică din Anglia va exprima întreaga simpatie pentru aspirațiunile nobile ale unui popor, care luptă pentru conservarea și dezvoltarea vieții lui naționale și intelectuale.

Cerându-vă scuze pentru prețiosul spațiu ce v'am luat, rămân al d-voastre credincios.

Marin Demetrescu.

CONVOCARE.

Căsătoria civilă obligatoare este pusă în plan de lege și se discută în dieta ferii.

O pornire vedem prin toate straturile societății și la toate conștientul.

Marea biserică romano-catolică cu episcopatul în frunte a protestat solemn în contra aceluia plan de lege în adunarea din Budapesta.

Biserica sârbească gr.-or. a protestat și ea în mai multe adunări particulare și acum episcopii cu poporul împreună și-au renouit protestul lor într'o adunare generală la Carlowitz.

Interese mari bisericesti și de cultură religioasă-morală vin atinse și primejduite prin planul de lege pentru căsătoria civilă.

Noi Români încă avem dreptul cât și datorința a ne rosti păreri și a lua partea noastră în lucrarea comună patriotică și constituțională.

De aceea apelăm la fiii bisericii românești gr.-or. și gr.-cat. și-i invităm la adunarea, care în scopul acesta o convocăm pe Joi după Sfintele Paști (3 Maiu st. n.) în sala hotelului Crucea-Albă în Arad, la oarele 11 a. m.

OBIECTUL:

Discuțiunea asupra proiectului de lege pentru căsătoria civilă, publicarea hotărârilor ce se vor lua.

Din conferința inteligenței române din Arad, ținută la 31 Martie 1894.

Moise Bocșan, George Telescu, prot. rom. gr.-or. protopop gr.-cat.

Vasile Olariu, Dr. Ioan Trăilescu, prot. profesor școl.

Dionisiu Popoviciu, Petru Truța, Dr. George Popa, Dr. Stefan C. Pop, Vasile Mangra.

Clopoțele au amuțit, biserica e despoiată și crucea cu flor negru cernită. — Fețe triste, ochii umezi de lacrimi, buze tremurând rugăciuni ferbinți și fumul gros de tămâie. . .

Cuvântul intrupat e așezat de-alungul pe un pedestal învilit cu negru. Cu temere sfântă și fețe jelnice se apropia de el oamenii cu frica lui Dumnezeu, își fac cruce, sărută locul ranelor de pe mâinile Dumnezeului-om.

Nu-l înjură, cum au făcut cu două sute de veacuri mai înainte, ci îl adoră cu pietate; nu-l scuipă ca atunci, ci cu lacrimi îi spală fața; nu rîde de învătăturile lui, ci plîng pentru păcatele moștenite de ei.

*

Stau gânditor de-o parte.

Mă gândesc la moara vremii, la nestatornicie, la om și la ticăloșia lui. . .

Ved una câte una scene din veacuri trecute, ved ideile mari neînțelese și prigonite de cei-ce nu o înțeleg, ved șirul lung de martiri și apoi ved „ideile mari“ învingând eărăși. . . Ved lupta nesfârșită a luminii cu întunericul, a adevărului cu minciuna, a dreptului cu forța. Apoi ved crucea, sânge, un pîrîu nescut și lung de sânge. . . scenele dispar. . . nu mai aud decât jalnicul refren. . . noi lege avem, și după legea aceasta el trebuie să moară. . .

*

Cad în genunchi și mă rog, mă rog ferbinte pentru adevăr. . . pentru un popor martir. . .

Ioan Dolean.

Al 15-lea proces de presă

al „TRIBUNEI“.

(Raport special al „Tribunei“.)

Cluj, 13/25 Aprilie 1894.

Au devenit atât de dese procesele de presă ale „Tribunei“, încât rapoartele despre pertractarea lor se ajung unele pe altele. Abia ieri-alaltăieri s'a încheiat publicarea raportului asupra procesului 14, și azi deja cu o întârziere de două zile, vîm trimis raportul pe scurt al procesului al 15-lea.

Pertractarea acestui proces în multe privințe întrece pe ale celorlalte de până acum. Și eată de ce:

Pertractarea acestuia a fost o probă generală pentru pertractarea marelui proces al Memorandului, ținându-se de astă-dată în reduta orășenească, cea mai spațioasă sală din cetatea Clujului și avînd pe banca acusaților 7 acusați prezenți, fiind unul absent, dl Cornel Scurtu, ca fost redactor responsabil, cu care pertractarea va avea să se țină de altă-dată. Între acești acusați, care reprezentau fruntea unui sat românesc din Munții-Apuseni am putut vedea în fața osândeii la un loc inteligentă și popor: preotul cu învățătorul seu, un proprietar cu un comerciant și 3 țerani fruntași ai comunei Bucium-șasa și editorul foii. Interogatorul de peste 2 oare, ținut cu acusații, a fost de astă-dată o adevărată închisură.

Tribunalul a fost compus astfel: Baronul Szentkereszty ca președinte, Mikó și Feidenfeld ca juri, și de astă-dată doi notari. Apărător: Dr. G. Ilea; interpret Dr. Lehmann.

Pe la 10 1/2 oare înainte de azezi, constituindu-se curtea cu jurați, sala redutei era aproape plină de public, ear' galeria ocupată de dame, care până la sfîrșit au petrecut cu deosebit interes pertractarea procesului.

Luându-se apoi naționalele tuturor acusaților, președintele dă spre citire actul de acuză și scrisoarea de aderență încriminată.

Urmează apoi interogatorul președintelui cu acusații, care, precum o spusei mai sus, a fost o adevărată închisură, sau poate mai bine l-ar putea cualifica însuși tălmăciul, care nu cred că ar dori să interpreteze multe asemenea pertractări.

Mai înainte este întrebat părintele Iovu Băbuțiu, preot gr.-cat. în Bucium-șasa, cam astfel:

Președ.: D-Ta ai concipiat scrisoarea de aderență încriminată?

Acus.: Nu, ci toți laolaltă.

Președ.: Cum se poate aceasta?

Acus.: Foarte bine; convenind pe stradă cu soții mei acusați, și vîzînd suferințele și prigonirile ne mai pomenite, ce le îndură atâți luptători condamnați ai poporului nostru, ne-am înțeles, că și noi, toți împreună se le adresăm o scrisoare de aderență, care toți laolaltă am și concipiat-o.

Președ.: Dar' asta nu se poate; toți laolaltă nu o ați putut concipia. Trebuie că, în urma înțelegerii d-voastre, unul singur a concipiat-o, spune-ne dar', care dintre d-voastre este autorul ei?

Acus.: Nici pe unul nu vî-l pot arăta de autor, pentru-că cu toții împreună am redactat-o.

Președ.: Și cui anume fi sună această adresă de aderență?

Acus.: În particular nu sună nimîruia, ci tuturor condamnaților nostri.

Președ.: D'apoi care sînt acei condamnați și dintre ei pe care mai ales l-ați învrednicit de adresa d-voastre de aderență.

Acus.: Toți și pe toți, căci de un timp încoace sînt loviți de sentințele condamnatore ale juriului din Cluj.

Preș.: Și anume care osândă ați avut-o în vedere, când ați aderat?

Acus.: Osândă anumită n'am avut în vedere, ci peste tot toate osândirile luptătorilor nostri, pentru-că noi aderăm la toți fără deosebire.

Președ.: Unde ai cetit despre condamnarea lor?

Acus.: În foi.

Preș.: Unde ați concipiat articolul încriminat, pentru-că în stradă de sigur nu ați făcut-o aceasta.

Acus.: După-ce ne-am înțeles împreună cu toții asupra lucrului, am intrat în casa dlui învățător acuzat Iosif Muntean și aici l-am concipiat în înțelegere comună, dictînd în pana numitului învățător unul una, altul alta.

Preș.: Spre publicare l-ați trimis apoi la „Tribuna“ ori nu?

Acus.: Da, spre publicare.

Preș.: Și ce scop ați avut cu publicarea articolului?

Acus.: Scopul de a mîngăia și de a îmbărbăta pe condamnații nostri în suportarea suferințelor și în continuarea luptei pentru asigurarea drepturilor poporului român.

Preș.: Primești răspunderea înaintea legii pentru cuprinsul articolului încriminat?

Acus.: Da, o primesc.

Cam în chipul acesta, însă cu mai multă minuțiozitate a fost interogată apoi dl Iosif Muntean, învățător.

Dînsul încă spune lucrul, precum l-a arătat acuzatul antevorbitor.

Răspunde, între altele că dînsul la dictatul tuturor a pus pe hîrtie textul aderenței încriminate, și avîndu-l în impur, l-a pursat și subscris fiind de toți acusații, l-a trimis „Tribunei“ spre publicare, cu scopul de a mîngăia pe condamnații presei române în suferințele lor și a-i încuraja în lupta pentru dobîndirea drepturilor noastre.

Președ.: Afi doară, că sentințele de condamnare dictate au fost nedrepte?

Acus.: Noi nu am avut nimic cu sentințele, nici în contra lor, ci pur și simplu am voit să-i mîngăiem și să-i încurajăm pe condamnații nostri în general.

Proc.: De ce folosește atunci acuzatul expresiunea, că pe nedrept au fost osândiți și că „sînt persecutați“?

Acus.: Am vrut să-i mîngăiem, să-i îmbărbătam — și nimic mai mult, pentru-că știindu-i osândiți, ne doare, — ca pe frate de suferințele fratelui-seu.

Juratul Szakács Péter întreabă:

În ce vede acuzatul persecuțiile dacă nu în sentință?

Acus.: Sentințele nu le-am excepționat, ci vîzîndu-ne nedreptăți peste tot am voit

să mîngăiem pe cei loviți de aceste sentințe.

Tot juratul Szakács Péter dorește să afle dela acuzat, că atunci, când s'a făcut scri soarea de aderență, consideratu-s'au ei de cetățeni maghiari supuși „Regelui“ și nu „Împăratului“? ceea-ce, imbulzindu-se în treburile, n'a primit răspuns mai detaliat din partea acuzatului.

Acel subprocurorul Pozsonyi eșind din mijlocul publicului se apropie de procuror, susținătorul acuzei, de Dr. Lázár Aurél și-l întreabă:

„Pentru-ce nu s'a cerut interogator cu fiecare separat, și nefind toți acusații în sală în timpul interogatorului?“

Ar fi sperat celebrul subprocuror, că în acest chip lesne ar fi putut să găsească contra-păreri în faziunile acusaților.

Cu acuzatul George Lupu, candidat de preot, s'a făcut cam același interogator, plus întreabarea: Pentru-ce ați adresat aderență: „condamnaților nostri dela „Tribuna“? (Nu cumva era mai bine: „Procurorului dela Cluj?“ — nota raportorului.)

Urmează la rînd acuzatul Aurel Alexandru Lazar, neguțător.

Din interogatorul ținut cu dînsul amintim următoarele:

Preș.: Prin cine, cum și unde s'a redactat articolul încriminat?

Acuzatul (de tot flegmatic): Avem, dl-or, în sat, în Bucium o laviță lungă un zid. Aici tot adese-ori se adună săteni la taifasuri, dar' mai ales convorbesc asupra multelor lor măcuzuri zilnice. Acl s'a zămislit și ideea despre scrisoarea noastră de aderență în urma unei înțelegeri comune.

Preș.: Judele de instrucție spune, că articolul încriminat în bolta d-tale s'a concipiat.

Acuzatul: Nu, asta nu stă. Numai hîrtia a fost din bolta mea. Conceptul toți l-am formulat împreună în casa învățătorului.

Preș.: Cui fi sună adresa de aderență?

Acuzatul: La toți osândiții presei române.

Preș.: Dar' totuși, care sînt aceia?

Acus.: Nume nu-ți pot spune, căci sînt mulți de tot.

Preș.: Ai conștință, că în articolul încriminat se află și citațiunea „Vați luptat pentru al nației bine“; nu cumva frasa aceasta este dictată de d-ta?

Acus.: Da, îmi aduc aminte de citația aceasta, însă pare-mi-se că e luată din poetul Andrei Murășianu.

Preș.: Așadar, preamărind pe condamnați, d-voastră ați preamărit însași agitațiunea, pentru care aceia au fost condamnați, și prin urmare d-ta ții de nejustă sentința în contra aceluia?

Acus.: Noi, când le facem ovațiuni osândiților nostri, nu voim să facem nici agitațiune și nici să desaporbăm vre-o sentință; nici o grije nu avem noi de sentința d-voastre, noi ne orientăm după faptele săvîrșite de aleșii poporului nostru, de martirii lui.

Președ.: Primești răspunderea înaintea legii pentru cele cuprinse în articolul încriminat?

Acuzatul: Da, o primesc!

Ioan Naicu, un țeran fruntaș și deștept, cam la aceleași întrebări răspunde cu aceeași rezoluție ca și ceilalți interogați.

Eu cetesc, zice curajosul acuzat, încă din 1884 felurite lucruri prin foile noastre, nu știu însă ca scriitorii nostri să fi fost vinovați de păcatul agitațiunii, — de aceea noi fără frică de a pute fi pedepsiți li-am trimis cuvintele noastre de mîngăiere și încurajare.

Interogatorul -inchisură al președintelui mai potențat s'a arătat față cu acusații țerani David Ioan Trăgas și Ioan David al Grolului, pe care d'a scos pe rînd în mijlocul sălii și în decurs de câte 1/2 oră s'a năpăstuit asupra lor cu un potop de întrebări.

Cu toate acestea și răspunsurile lor au fost în deplină consonanță cu ale tovarșilor lor, și astfel „scopul“ inchisurilor lor s'a ajuns.

După-ce apoi toți acusații primesc responsabilitatea și înaintea legii pentru adresa încriminată, se cetesc atestatele de moralitate ale acusaților și urmează rechizitorul procurorului Lázár Aurél. (Va urma.)

Din parlamentul maghiar.

25 Aprilie st. n.

Doză vorbiri mari s'au ținut astăzi în parlamentul maghiar de doi miniștri. S'au continuat desbaterele referitoare la proiectul contractului vamal cu România. În apărarea acestuia a vorbit ministrul de comerț Lukács Béla și cu elouență frumoasă a ținut timp îndelungat, o cuvîntare binemotivată pentru primirea proiectului. În fond tot aceea, dar' ceva mai schițat le-a zis apoi contele Bethlen András, ministrul de agronomie. Ambele discursuri au fost viu aplaudate de către guvernamentali. Opoziția a încercat și azi să facă împedecări guvernului. Au vor-

bit mai lung contra proiectului, deputații Ugron Gábor și Wittmann János. Desbaterele se vor continua în ședința viitoare, la care opoziția va desvolta o muncă și mai mare întru zădărnicierea întruclării proiectului, căci s'au hotărît a nu primi cu nici un preț contractul vamal — cu România.

După-ce aproape tot timpul a fost consumat prin vorbirele ministrilor, interpelarea deputatului Eötvös Károly în afacerea celor întemplate la Hodmező-Vásárhely — s'a amînat pentru ședința de Sămbătă.

Ședința se ridică la 2 ore și 10 minute după am.

Correspondența din Viena.

Viena, 23 Aprilie.

(Reforma legii electorale și guvernul. — Coaliția și partidele. — Mișcarea lucrătorilor.)

Tot mai mult ese la iveală opintirea guvernului și a partidelor coaliționate a tărăgîni cu depunerea proiectului despre reforma legii electorale și îndeobște a face cu neputință realizarea ei într'o vreme ce se poate prevedea. La venirea lui la putere guvernul declarase cesțiunea reformei electorale ca una de acelea, care cer în antaiul rang a fi deslegate; și totuși, în ciuda acestei declarațiuni n'a făcut până acum absolut nimic spre aducerea la îndeplinire a promisiunii date în așa mod categoric. V'am mai scris odată în ce frase deșerte își reslete atît ministrul-preșident prințul Windischgrätz cât și ministrul de finanțe Dr. Plener se exprimaseră despre pretinsa oferte de vot masselor până acum lipsite de dreptul de alegere. Cine știe să cetească printre rînduri, trebuia să se fi convins din modul șiret în care se străcurase pe terenul luncos al reformei electorale, că factorii azi normativi nu ținta hotărîtă a tărăgîni discuțiunea asupra „principiilor“ reformei electorale atît de mult, încât viitoarele alegeri în parlament să se facă încă pe baza actualului sistem peste măsură de nedrept. Opiniunea aceasta și-a găsit confirmare în ședința comisunii pentru reforma electorală, ce se țină acum câteva zile și peste tema primă ce o ținut comisiunea parlamentară dela schimbarea ministerului din toamna trecută. Cine a crezut, că cel puțin acum comisiunea se va apuca cu rîvnă de a studia și a discuta numeroasele proiecte de reformă electorală ce au fost depuse în cameră, tare s'a înșelat. Majoritatea comisunii a decis a smna desbaterea până atunci, până-ce guvernul nu va depune materialul necesar. Luând în considerație, că ministrul a avut destulă vreme dela toamnă încoace a strînge material, trebuie să taxez drept subterfugiu deșert și fără ori-ce temeiul motivul invocat de comisiunea parlamentară spre a justifica amînarea discuțiunilor asupra reformei electorale. Dar' și în parlament opiniunea aceasta a fost exprimată pe față și în cuvinte cât se poate de clare, fără să fi cutezat cineva a o combate. Deputatul democrat Dr. Pernshorfer a făcut imputare parlamentului, că nici nu se gîndește serios la realizarea reformei electorale, ci că prin purtarea sa și-a pus pe frunte sigilul dușmăniei cătră clasele de mai jos.

În zilele trecute eărăși s'a destăinuit o furtună grozavă contra deputatului Dr. Lueger în presa jidano-liberală. În scrisoarea mea precedentă am fost pomenit și de împregiurarea, că comandantul de corp, felzeugmeisterul baron Schönfeld pronunțase un toast-vorbire la banchetul dat de către partidul liberal în onoarea noului primar al Vienei, Dr. Grübl, vorbire a cărei tendență a fost a spune, că armata în cas de trebuință ar fi gata a ocroti averea agonistă cu sudoarea pe frunte a cetățenilor contra opintirii anticapitaliste. Cu prilegiul discuțiunii asupra budgetului apărării terii (Landwehr), Dr. Lueger găsi momentul nimerit a vorbi despre această întemplantare. Critică aspru cuvintele comandantului, scoțînd mai ales la iveală, că pomenitul banchet n'a fost vre-o solemnitate a întregii clase de orășeni, ci numai o venire de ale liberalilor, la care n'au fost de față reprezentanții celor cu muncă onestă, ci numai și numai „capitalul cel mare cu argații sei“. Se înțelege de sine, că o astfel de critică despre incidental la banchet, arangiat și exploatat de către partidul liberal în scop de partid, n'a fost de loc pe placul foilor ca „Neue Freie Presse“, „Wiener Tagblatt“ etc. Dr. Lueger și de astă-dată însă și-a făcut numai datorința de deputat democrat în adevăratul sens al cuvîntului, atrăgînd atenția cercurilor respective, cât de rău ar pute fi în anumite timpuri interpretate cuvintele înaltului militar.

În discuția asupra budgetului ministerului de culte și instrucție publică s'a dat pe față slabiciunea interioară a coaliției. Deputatul catolic-conservator din Tirol, abatele Treuhsfels aduse pe tapet vechia pretenșiune a partidului seu, privitor la școala confesională pricinuită prin aceasta guvernului o

Fasele vieții femeiești.

De H. Zschokke.

V.

(Urmare.)

DI Waldern era un bărbat înțelept. El cunoștea inima omenescă și nu voia să pună paravan contra torentului nefafrînt al pasiunilor tinerețelor, care ar fi fost cu atît mai mare, mai puternic, mai nimicitor, dar' așa curgea mai liniștit.

Astfel nu călătorii la reședință, ci acolo unde aveam să-mi încep cariera ca referendar pentru a ajunge la demnitatea unui consilier suprem forestier. Despărțirea de iubiiții părinți, distracțiunile călătoriei, primele arangamente și ocupațiuni în noul domiciliu, nu puțin contribuira a mă mai liniști.

Lucrai cu diligență neobosită, ca să devin cel mai perfect în cercul meu de activitate. Toți recunoșteau și prețuiau cunoștințele mele. Singurul meu defect era tineretea; trebuia să ajung mai înainte etatea legală. Cum așteptam să fiu de douăzeci-si-cinci de ani!

În fine mă vîzui în vrsta aceea; căci ce n'ajunge omul în cele din urmă, dacă trăiește! Dar' și de mult amar are parte. În timpul acesta muri mama și peste câteva luni și tata. El avî însuși bucuria să mă vadă înainte de moarte asesor într'un colegiu provincial cu titlul de consilier, provîzcut cu un mic salariu. Așadar' cu un pas mare mai aproape de ținta doririlor mele spre mîna Augustinei.

Correspondența cu iubita mea își continua într'aceea cursul. Se înțelege de sine,

în anul prim nu ne scriam nici o epistolă mai scurtă de trei coale; în anul al doilea de o coală și jumătate, ear' în al treilea de o coală. Timpul face minuni; dar' pentru aceea, iubirea sinceră nu se stîrne. Augustina refuzase pe mai mulți pețitori în timpul acesta. Scrisorile erau pline de tînguii mai totdeauna, că n'am încă post să o pot cere. Din salariul de asesor abia mă puteam îmbrăca și provede cu luminat și încălzit. Mica moștenire părintească încă o consumai. Augustina mă înștiința din parte-i, cum părinții la fiecare propunere de căsătorie devin tot mai înțetitori, deoarece-ce peste puțin va ajunge în etatea, când nu mai e așa de sărbătorită și este un pericol a rămîne fatăbetrănă.

Simții, că părinții aveau drept, și înțelegîndu-mă cu Augustina uitai planurile precedente și o cerui în scris dela dl Waldern, deși nu puteam ține încă o femeie, dar' îl mîngăiam cu perspectivele cele mai frumoase. Waldern nu voia să priceapă așa ușor consolațiunea. Îmi refușă mîna Augustinei „deocamdată“ de nou, dându-mi cu o cale a înțelege, că nefericesc pe fiica sa prin această cerere, fiind ea trecută de douăzeci-si-cinci de ani.

Cînd am primit epistola m'am scărpinat după urechi năcăjit. Are tot dreptul! Îmi zise și fui destul de generos, ca să mărturisesc aceasta și Augustinei, ba îi scrisei că deoarece nu știu încă sigur timpul când aș pute cere cu demnitate mîna ei, să nu și mai jertfească anii cei mai frumoși din cauza mea. Ea n'o voiu iubi mai puțin, și dacă va fi soția altuia, ba fericirea mea ar fi și mai mare, dacă aș ști-o pe ea fericită. (Va urma.)

mare zăpăceală. Ministrul de culte de Ma-

Apropierea zilei de 1 Mai, care de

CRONICĂ

Procesul Memorandului. Ziarul „K o-

Frații din România pentru noi.

Distincțiuni. Din incidentul încheierii

„Vaterland” dela 25 Aprilie reproduce

Di George Murnu licențiat în litere

Academia-Română a acordat premiul

Noune episcopii bulgare în Macedo-

Revoluția în Brasilia. Presidentul

Hymen. Di Ioan Caba, invățător, și

Paris, 27 Aprilie n. Funcționarul

„Wie hászt?” S'au mai „botezat”

Un duel cu sabia a avut loc zilele

Producțiune musicală-teatrală va

„Totul pentru națiune”. Librăria

„Wie hászt?” S'au mai „botezat”

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

(De ieri.) *

Budapesta, 26 Aprilie n. (Ca-

Camera trece apoi la desbaterea

Budapesta, 27 Aprilie n. Astă-

„Vaterland” dela 25 Aprilie reproduce

Di George Murnu licențiat în litere

Academia-Română a acordat premiul

Noune episcopii bulgare în Macedo-

Revoluția în Brasilia. Presidentul

Hymen. Di Ioan Caba, invățător, și

Paris, 27 Aprilie n. Funcționarul

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic” din

„Indreptar practic” în toate afacerile

„Cântecul de aur”, de Stăncescu. — „Basme

„Totul pentru națiune”. Librăria

A apărut:

Der Beitritt Oesterreichs zur Coalition

„Manual de poezie română” în usul

A apărut:

„Gramatica istorică și comparativă a

A apărut:

„Gramatica istorică și comparativă a

A apărut în București:

„Gramatica istorică și comparativă a

Călindarul zilei.

16/28 Aprilie 1894.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 27 Aprilie n. 11 oare dimineața.

Table with 5 columns: Observată, Diferența din prezisii, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 25 Aprilie n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul (direcția și viteză).

Sosiți în Sibiu.

La 27 Aprilie n.

Economie.

Pentru neguțătorii de lemne. Mi-

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 12 Aprilie v. 1894.

Boscof lui G. Nicolopulo, cînquan 50 v.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 21 Aprilie n. Grâu fru

Piața din Făgăraș, în 23 Aprilie n. Grâu hectolitru

Piața din Mediaș, în 25 Aprilie n. Grâu frumos

Piața din Blaj, Dela 25 Aprilie n. Grâu, hect-

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 25 Aprilie

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 25 Apr. n. 1894.

Table with 4 columns: Săminte, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilo.

Table with 4 columns: Săminte, Soin, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr.

Table with 4 columns: Produse diverse, Soin, Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chilo.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 4 columns: Hartie-moneta română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta.

Din 25 Aprilie n. 1894.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Rente de aur austriac., Imprumutul câilor ferate ung., Obligatiunile desp. regalilor.

Bursa de Viena.

Din 25 Aprilie n. 1894.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Rente de aur austriac., Imprumutul câilor ferate ung., Obligatiunile desp. regalilor.

Bursa de București.

Din 14 Aprilie v. — 4 oare p. m. Cassa Ulția

Table with 4 columns: Renta rom. amort. 5%, Oblig. de stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Imprumutul municipal 5%.

Redactor responsabil: Alexandru Dordea.

Proprietar și editor: T. Liviu Albini.

*) Sosite după încheierea foii.

33%
mai ieftin**Advertisement!!!**33%
mai ieftin**Numai inamicul!**

banilor sei proprii poate întârzi a-și procura convingerea, că numai la mine se poate cumpăra mai ieftin și mai favorabil.
Spre a rezista ori-cărei alte reclame de astăzi începând vând toate articolele mele cu 33% mai ieftin ca până acum.
O singură încercare e de ajuns și ori-cine va fi convins în mod foarte mulțumitor de acest fapt.

MARE ATELIER DE CROITORIE
prevăzută cu un croitor academic vienez.

CEL MAI MARE ASORTIMENT
de toate speciile de mână de lână indigenă și străină.

DEPOSIT PRINCIPAL
de toate speciile de vestimente gata pentru bărbați și copii. Fiecare costum gata se întocmește gratuit.

PROVIȘIUNE
de păpuși și pălării pentru bărbați și copii. Mașini de cusut de toate sistemele totdeauna în magazie.

Toate articolele și pe lungă plătiri în rate.

Încă odată indicând la aceste fapte adevărate.

Rămân cu toată stima

ISAC ASCHER

cel mai mare atelier de croitorie „la împăratul Romanilor“

SIBIU, strada Cismădiei în noul edificiu al comandei de corp.

[1133] 1-6

Filiale în Brașov și Mureș-Oșorheiu.

Publicațiune.

Ordinându-se din partea tribunalului din Elisabetopol vinderea prin licitațiune a acelei părți din masa concursuală „Andr. Sigmund“ din Mediaș, care consistă exclusiv din vestimente bărbătești de toată mărimea, prin aceasta se invită la licitațiune toți doritorii de a cumpăra.

Licitațiunea se va ține în 9 Maiu st. n. a. e. și în zilele următoare în localul numitei firme.

Dr. Ioan Ivan,

[1130] 2-2 avocat, curatorul masei.

Iosif Schultz
neguțator de vinuri

Sibiin, str. Poplăcii (Quergasse) 30

recomandă excelențele sale vinuri curat (1141) 1-2 naturale și anume:

Vin de masă	litru 60 cr.
Vin de masă mai bun	40 "
Rissling	50 "
Vin roșu	36 "
Vin de Burgund (roșu) litru 50 și 60	
Vin de dessert (1862)	litru 80 "
Ravac	80 "

La 10 litre reducere de preț.

Se cere!

Un tiner inteligent,

care cunoaște câtva comerțul de librărie și [1001] 6-6

Un elev

care s'ar aplica la această branșă. Doritorii vor adresa ofertele și fotografia „Librăriei Școalelor“ C. Sfetea București.

Hârtie de scrisori
cu inscripția

„Totul pentru Națiune!“

lozina sublimă a Fetelor Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic“ în ori-ce mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

Sibiin, strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 7.

I. F. Zacharides

compactor. [606] 4-12

Strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 7. SIBIIU. Strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 7.

Prevăzută cu cele mai noue mașini, se recomandă, că execută cât se poate mai bine

și cu prețuri ieftine

toate lucrările ce se țin de compactorie.

Premiat în anul 1869 la expoziția arangiată de către „Reuniunea industrială sibiiană“.

Comandele binevoitoare de afară se execută conștient și prompt.

Sibiin, strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 7.

DIN

anul II. au apărut până acum 13 broșuri (nr 26). Numerii 25 și 26 formează un număr excepțional (broșura 13) și sperăm că va fi binevenit pentru toți de Paști. Cei care nu cunosc încă revista „Lumea Ilustrată“ și nu știu cu ce mare îngrijire este redactată și ilustrată, sunt rugați să-și procure sau acest număr de Paști sau vre-un altul de mai înainte, spre a pute judeca ce valoare are această revistă pentru casă și familie. Cei mai aleși și gustați scriitorii români scriu într'însa; broșurile 9, 10, 11 și 12, care conțin portretele și biografiile dlor: B. P. Hașdău, Titu Maiorescu, Gr. Tocilescu, A. Naum, vor avea interes pentru ori-cine, precum și broșura 13, în care pe lângă celebrul astronom francez Camille Flammarion, care însuși a trimis un articol, se află și o legendă populară de dl V. A. Urechia președintele Ligei culturale, în ilustrațiuni.

Dăm aci deocamdată numai o parte din sumarul textului acestui număr festiv:

Camille Flammarion: „Venus et Iupiter“ text francez, scris special de autor pentru „Lumea Ilustrată“, și tradus în românește de I. S. Spartali.

V. A. Urechia: „Soarta rea“, legendă; ilustrată cu 12 desemnuri de Jiquid.

A. D. Xenopol: „O excursiune la Rădășeni“.

Lazar Șăineanu: „Emanciparea spiritului național“.

Iuliu I. Roșca: „Castelul Dürnstein“.

Gh. din Moldova: „Curgeți lacrimi“ (poesie).

N. Beldiceanu: „Golul“ (poesie).

Th. D. Speranța: „Purădel în Raiu“ (anecdota).

Dem. Moldoveanu: „Almansor“ (poesie) după Heine, ilustrată cu două gravuri.

A. Steurman: „Pro patria“ (poesie) ilustrată.

I. Boniface-Hétrat: „Primăvara vânt“ și „Pour-quoi?“ (poesii).

Radu D. Rosetti: „Raport“ (poesie).

I. N. Roman: „Dacă-ar ști“ . . .

Traian Dimitrescu: „Țigani“ (schită după natură).

Dum. Stăncescu: „Țiganul viteaz“.

Gr. N. Laz: „Povestea mamei“ (poesie).

El. D. Sevastos: „Vin Paștile“ (poesie).

Endymion: „Sunt în împrejurimea sa mureu“ . . . (poesie)

Apoi splendidele ilustrațiuni: „Femeile la mormântul lui Christos“ de A. Peszty și „Nebunele“ de N. Attanasio, vor deștepta de sigur interesul cel mai viu al cetitorilor.

În acest număr se mai află reproducă statua dlui George Vasilescu „Rosa de Maiu“, precum și tabloul celebru „Phrine la Eleusis“ de Semiradsky; acest tablou a fost expus în palatul Ateneului, din București, și cumpărat de Țarul Rusiei cu 75.000 ruble.

Vă rugăm să binevoiți a vă abona la „Lumea Ilustrată“, care apare în 24 broșuri, costând pe an 11 fl. 50 cr.; ear broșura 60 cr. Toți librarii primesc comande; se poate asemenea a se adresa de-adreptul administrației în București, prin mandat postal.

În cursul acestui an s'au publicat între altele și articoli semnați de:

Arbore Z. C.	Grandeia Gr. H.	Nenișescu I.	Stăncescu D.
Bacalbașa Anton:	Gheorghe d. Moldova	Niger-Rădulescu N. G.	Stavri Arthur
Beldiceanu N.	Hétrat Boniface	Roșca Iuliu I.	Steurman A.
Caragiale I. L.	Lazu Grigore N.	Roman I. N.	Țincu N.
Coșbuc George:	Miron Dr.	Rassu I. Șirianu	Urechia V. A.
Demetrescu Traian:	Moldoveanu Dem.	Șăineanu Lazar	Vampa Laura
Endymion	Naum Anton	Sevastos Elena	Vlahuța A.
Flammarion Camille	Nanu D.	Speranța Th. D.	Xenopol A. D.

Administrația revistei

„Lumea Ilustrată“

BUUREȘTI, Hotel de France, Nr. 8.

[1120] 1-3

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare** populară a legii amintite. În această **explicare** se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiin a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiin.

[2656] 11-12.

NEW-YORK

societate de asigurare pe viață

înființată în anul 1845, curată reciprocitate

cu eschiderea obligațiunilor ulterioare. Deoarece societatea aceasta nu are acționari, fondul de garanță și toate câștigurile sunt exclusiv proprietatea asiguraților.

Extras din socoteala finală pe anul 1892.

Activă	fr. 712,589.598
Venitele de peste an	160,328.881
Plățiți celor asigurați în anul 1892	72,529.151
Afaceri noue încheiate în anul 1892	899,708.275
Prisos	87,091.643

Nu există o a doua societate de asigurare a vieții pe reciprocitate, care să dispună asupra unui prisos atât de colosal. Dela existența ei societatea aceasta a plătit la asigurați 877,345.913 franci.

Societatea New-York are filiale în toate țările lumii civilizate.

Referențe în Ungaria:

Banca ung. generală de credit. || Banca comer. ung. din Pesta.

Informațiuni mai detaliate dă:

Direcțiunea pentru Ungaria a societ. de asigurare pe viață

NEW-YORK

Budapest, Deák Ferencz-tér 1.